

(इंग्रजीमध्ये टंकलिखित केलेल्या न्यायनिर्णयाचा मराठी अनुवाद)

एन. मुर्लीधरन आणि इतर

विरुद्ध

केरळ राज्य आणि इतर

फेब्रुवारी 20, 1997

[के. रामास्वामी आणि एस. सागर अहमद, न्यायमूर्ती]

सेवा कायदा:

केरळ अधीनस्थ सेवा-कनिष्ठ विभाग लिपिक-प्रमुख लिपिक/प्रमुख लेखापाल/उच्च विभाग म्हणून पदोन्नती लिपिक जी ओ . (पी) क्रमांक 851 दिनांक 16.6.1980 ज्यामध्ये केरळ जमीन महसूल विभागाचे मुख्य लिपिक/मुख्य लेखापाल, उच्च विभाग लिपिक आणि निम्न विभाग लिपिक या श्रेणींसाठी विशेष नियम आहेत, ते दिनांक 01.11.1956 पासून कार्यान्वित करण्यात आले. उच्च विभाग लिपिकांच्या श्रेणीत पदोन्नतीसाठी विशेष पात्रता आणि चाचण्या विहित करणे- उच्च न्यायालयाने संबंधित नियम रद्द केला. उच्च न्यायालयाच्या निर्देशांचे पालन करून नवीन नियम तयार करण्यात आले आणि त्यानुसार पदोन्नती करण्यात आली-पुढील नियमांची वैधता हा वादाचा विषय नाही आणि ज्येष्ठता यादी तयार करण्यात आली होती आणि त्यानुसार पदोन्नती देखील देण्यात आल्या, त्या अंतिम झाल्या आणि विशेष नियमांनी त्यांची प्रासंगिकता गमावली. मद्रास आणि त्रावणकोर येथील वाटपग्रही सेव निवृत्त झाल्यात. याशिवाय दरम्यान केरळ आणि त्रावणकोर येथील वाटपग्रही यांच्या बढतीचा प्रश्न येतच नाही.

दिवाणी अपील न्यायाधिकरण:1985 चा दिवाणी अपील क्र. 166 इत्यादी.

1980 च्या ओ. पी. क्रमांक 3003 मधील केरळ उच्च न्यायालयाच्या दिनांक 05.07.84 च्या न्यायनिर्णयावरून आणि आदेशावरून.

अपीलकर्ते यासाठी ई. एम. एस. अनम.

प्रतिवादींसाठी जी. ए. एस. नांबियार, के. जॉन मॅथ्यू, टी. जी. एन. नायर, एन. सुधाकरन.

न्यायालयाने पुढील आदेश दिला

5 जुलै 1984 रोजी ओ. पी. क्र. 3003/80 मध्ये केरळ उच्च न्यायालयाच्या विभागीय खंडपीठाच्या न्यायनिर्णयावरून विशेष अनुमती द्वारे हे अपील केले जातात.

केरळ राज्यात, मुख्य लिपिक/प्रमुख लेखापाल, ए. यू. डी. सी. आणि एल. डी. एस. च्या कर्मचाऱ्यांमध्ये तीन गट असतात, म्हणजे पूर्वीच्या संमिश्र प्रांतातून वाटप केलेले, (ब) पूर्वीच्या त्रावणमकोर -कोचीन राज्यातून अशाच प्रकारे वाटप ग्राही आणि (क) 1 नोव्हेंबर 1956 रोजी किंवा त्यानंतर राज्य सेवेत भरती झालेले (केरळ भरती केलेले).अपीलकर्ते शेवटच्या श्रेणीतील आहेत जसे कि, केरळ आणि नियोक्ता. एका पायरीवरून उच्च स्तरावर म्हणजेच समकालीन पायरीवर म्हणजे एल. डी. सी. पासून यू. डी. सी. पर्यंतच्या पदोन्नतीसाठी, सरकारने दिनांकित 16 जून 1980 ने जारी करण्यात आलेला जी. ओ.क्रमांक 851 ने राज्यघटनेच्या कलम 309 च्या तरतुदीखालील अधिकाराचा वापर करून केरळच्या जमीन महसूल विभागाच्या मुख्य लिपिक/प्रमुख लेखापाल, उच्च विभाग लिपिक आणि निम्न विभाग लिपिक या श्रेणींसाठी विशेष असे नियम तयार केले, जे केरळ कर्मचारी अधीनस्थ सेवेत समाविष्ट आहेत.हे नियम 1 नोव्हेंबर

1956 पासून लागू झाले.नियमांच्या नियम 9 मध्ये विशेष पात्रता नमूद करण्यात आली आहे आणि अशी तरतूद करण्यात आली आहे की उच्च विभाग लिपिक श्रेणीत पदोन्नतीसाठी, निम्न विभाग लिपिक (अ) महसूल चाचणी (त्रावणकोर, कोचीन किंवा मद्रास) उत्तीर्ण होईल, परंतु ही परीक्षा उत्तीर्ण होणे केवळ 14.1.1963 पासूनच अनिवार्य असेल; (ब) लेखा चाचणी (खालची) अशी तरतूद आहे की परीक्षा उत्तीर्ण होणे केवळ 1.1.64 पासूनच अनिवार्य असेल; आणि (क) सचिवालय हस्तलिखित चाचणी 20.2.1958 पर्यंत आणि त्यानंतर जिल्हा अधिकारी हस्तलिखित चाचणी असेन. चाचणी उत्तीर्ण न झालेल्या तिन्ही स्त्रोतांमधील सर्व कर्मचाऱ्यांनी वरील नियमाच्या वैधतेस आव्हान दिले.16 जून 1980 रोजी जारी करण्यात आलेल्या नियमापासून हा नियम देण्यात आला होता या आधारावर विभागीय खंडपीठाने हे नियम रद्दबातल ठरवले होते.विभागीय खंडपीठाने हे नियम या आधारावर रद्द केले होते की, 16 जून 1980 रोजी जारी केलेला नियम 1 नोव्हेंबर 1956 पासून पूर्वलक्षी प्रभावाने लागू करण्यात आला होता आणि त्यांना 14 नोव्हेंबर 1963 च्या परीक्षेत उत्तीर्ण होण्यास सांगण्यात आले होते, त्यामुळे नियम 4 ते 6 च्या निर्देशांची/विहितकांची अंमलबजावणी करणे अशक्य होते.14 जानेवारी 1963 ही तारीख निश्चित करणे हे कोणत्याही कारणाशिवाय मनमानी करण्यासारखे आहे, या कारणावरूनही ती रद्द करण्यात आली.हा नियम रद्द केल्यानंतर, 12 जून 1985 रोजी विभागीय खंडपीठाने जारी केलेल्या निर्देशानुसार नवीन नियम तयार करण्यात आले, यात वाद नाही.त्याच्या आधारे ज्येष्ठतेची यादी तयार करण्यात आली आणि ज्येष्ठतेच्या क्रमानुसार आढळणाऱ्यांना पदोन्नती देण्यात आली. नंतरचे नियम कोणत्याही कोणत्याहीव विषय नाहीत किंवा कोणीही त्यांच्या शुद्धतेवर प्रश्नचिन्ह उपस्थित केलेले नाही.पदोन्नतीही अंतिम झाल्या आहेत.या परिस्थितीत, उच्च न्यायालयाच्या निकालाच्या शुद्धतेमध्ये जाणे इतक्या दूरवर जाणे योग्य आहे का असा प्रश्न

उद्भवतो.सर्व मद्रास वाटपग्राही आणि त्रावणकोर-कोचीन वाटपग्राही आता सेवेतून निवृत्त झाले आहेत.1 नोव्हेंबर 1956 रोजी किंवा त्यानंतर भरती झालेल्या, कदाचित त्यापैकी काही, केवळ केरळमधील भरती झालेले लोकच सेवेत असू शकतात.

अपीलकर्ते विद्वान वकील श्री. ई. एम. एस. अनम, असा युक्तिवाद करतात की, उच्च न्यायालयाने व्यक्त केलेले मत कायद्याने योग्य नाही कारण त्रावणकोर-कोचीन राज्यात, त्या राज्याच्या वाटपदारांना त्यानुसार विहित केलेल्या आवश्यक परीक्षेत उत्तीर्ण होण्यास भाग पाडणारा एक नियम अस्तित्वात होता.त्याचप्रमाणे, उच्च संवर्ग/श्रेणीतील पदांवर पदोन्नतीसाठी मद्रास नियमांनुसार मद्रास वाटपग्राहींना ही परीक्षा उत्तीर्ण होणे आवश्यक होते. त्यापुढे, केवळ 16 जून 1980 रोजी 1 नोव्हेंबर 1956 पासून लागू होणारा नियम बनवणे हे परिणामकारक आहे.मद्रास किंवा त्रावणकोर -कोचीन वाटपदारांना परीक्षेला बसण्याची आणि उत्तीर्ण होण्याची इच्छा असेल तर कामगिरी करणे अशक्य नाही.परीक्षेत उत्तीर्ण झालेल्या अपीलकर्ते यांना नियमांनुसार उच्च पदांवर पदोन्नती मिळण्याचा अधिकार आहे आणि हे विचार करण्यासारखे आहे .तुलनात्मक दृष्ट्या जे एकतर हजर झाले होते परंतु नापास झाले होते किंवा जे अजिबात हजर राहिले नाहीत, ज्येष्ठता आणि पदोन्नतीच्या उद्देशाने या दोन्ही असमानांना समानतेच्या बरोबरीने वागवले जाऊ शकत नाही.जरी युक्तिवाद आकर्षक असला तरी, मुळात, आम्ही दोन कारणांमुळे अपीलकर्ते यांना कोणताही दिलासा देऊ शकत नाही, म्हणजे, आधी सांगितल्याप्रमाणे त्यानंतरचे नियम, त्यांच्या वैधतेवर वाद करण्याचा विषय नाहीत आणि ज्येष्ठता नवीन नियमांच्या आधारे तयार केली गेली होती आणि त्यानुसार पदोन्नती देखील देण्यात आली होती.ते अंतिम झाले आणि मद्रासचे सर्व वाटपदार आणि त्रावणकोर-कोचीनचे वाटपदार

तेव्हापासून सेवेतून निवृत्त झाले आहेत; त्यामुळे त्या संदर्भात प्रश्नात जाण्याची गरज नाही. केरळमधील भरती करणाऱ्यांपैकी ज्यांनी प्रयत्न केला पण अयशस्वी झाले किंवा ज्यांनी ' परीक्षा उत्तीर्ण केली, त्यांच्या पदोन्नतीशी संबंधित प्रश्नांचा विचार करणे योग्य ठरेल. परंतु नवीन नियम आधीच तयार केले गेले असल्याने आणि त्यांना आव्हान दिले जात नसल्यामुळे, विशेष नियमांनी त्यांची प्रासंगिकता गमावली आहे. अशा परिस्थितीत आपण त्या प्रश्नात जाण्यास नकार देतो.

त्यानुसार याचिका फेटाळल्या जातात. खर्च नाही.

X-X-X-X

अस्वीकरण

"या न्यायनिर्णयाच्या मराठी भाषेतील या अनुवादाचा वापर हा पक्षकारास त्याच्या/ तिच्या मातृभाषेमध्ये त्याचा अर्थ समजून घेण्यापुरताच मर्यादित राहील आणि त्याचा इतर कोणत्याही कारणाकरिता वापर करता येणार नाही. तसेच इंग्रजी भाषेतील न्यायनिर्णय हाच सर्व व्यावहारिक आणि कार्यालयीन वापराकरिता विश्वसनीय असेल आणि तोच त्यातील आदेशाच्या निष्पादन आणि अंमलबजावणी करता वैध मानला जाईल."

X-X-X-X